

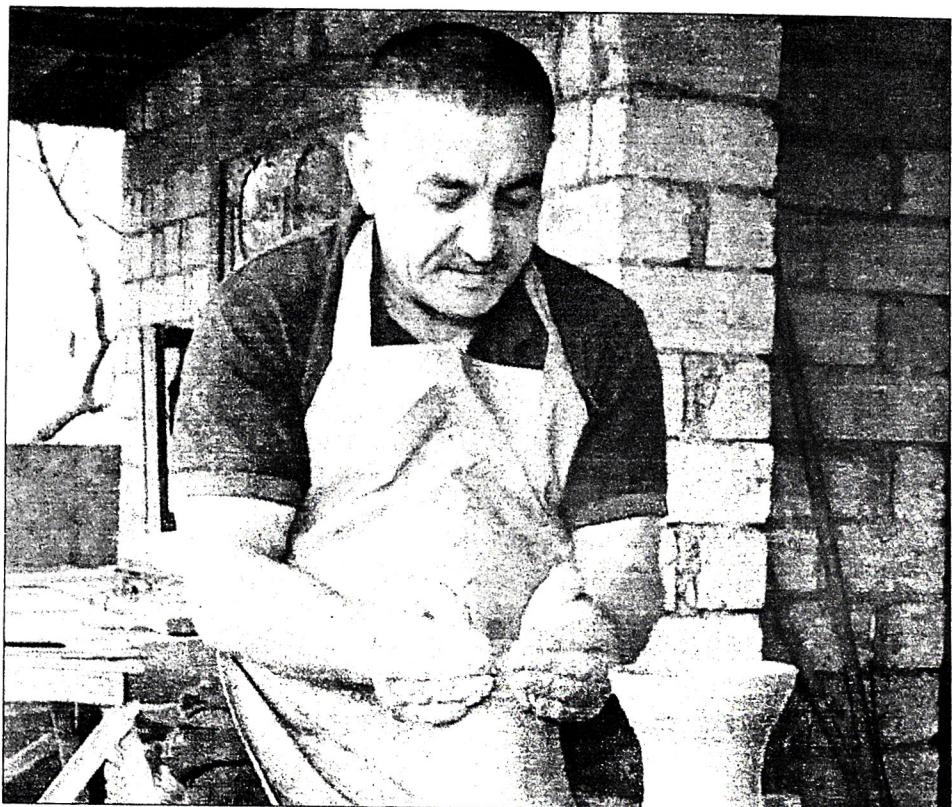
“Prezident mənə tapsırdı ki, bu sənati gənc nəslə öyrət”

Azərbaycanda xalq sənətinin bir növü olan dulusçuluğun tarixi çox-çox qədimlərə gedib çıxır. Neolit dövründə meydanə gələn dulusçuluqla ilk vaxtlar əsasən qadınlar məşğul olublar. İnkışaf edərək müstəqil sənət sahəsinə çevrilməsi isə orta əsrlərin sonlarına çıxır.

Saxsı qablarına tələbat dulusçuluq mərkəzlərin yaranmasına səbəb olub. Bu da demek olar ki, Azərbaycanın bütün vilayətlərini ehata edib. XVIII əsrin sonu XIX əsrin əvvəllerində dulusçular əsasən məişətin müxtəlif sahələrində işlədilən çoxlu gil məmulatları hazırlayıb. Bunlar məişətdə istifadə olmaqla, təyinatlarına görə bir neçə qrupa bölünüb. Daha çox səhəng, cürdək, bardaq, kuze, küp, sürahi, dolça, parç qablarına üstünlük verilib. Qaldı ki, dulusçular hər növ qab-qacaq istehsal etməyi bacarıblar.

Azərbaycan sənətkarlıq tarixində dulusçuluq və saxsı qablar istehsali haqqında məlumat ən çox Naxçıvan xanlığının tarixində yer alıb. Şamaxı, Gəncə şəhərlərdə, eləcə Şəki xanlığının bir çox qəsəbələrində bu sənət digər yerlərə nisbəten yaxşı inkişaf edib. Eyni zamanda, etrafı gil yataqların zənginliyinə görə seçilən Bakı şəherinin dulusçuları düzəldikləri göz oxşayan saxsı qablarla tanınıblar. Burada tapılan XVII əsər aid çoxlu sayda kasa, boşqab və s. məmulatların yerli istehsal olduğu artıq tam məlumdur. Saxsı qablar istehsali ilə daha çox kəndlərdə məşğul olublar, əsasən səhəng və küpler düzəldib, bunlar geniş satış üçün nəzərdə tutulub. Zaman keçdikcə, yeni mis və şüşə qabların məişətə daxil olması saxsını sixişdirib aradan çıxmına səbəb olub.

Nə yaxşı ki, qədim xalq sənəti indin özündə də yaşıdanlar var. Bunnlardan biri də Lənkəranın Separadi kəndindən olan Zahid Əkbərovdur. Ömrünün 60-ci ilini yaşayan Zahid usta ləp uşaqlıqdan dulusçuluğa könül

Dulusçu Zahid: “Sevinirəm ki, artıq qədim tarixə malik dulusçuluq sənətiitməyəcək”

verib. Illər keçdikcə ata-baba sənətinə daha ürəkli bağlanıb, düzəldikləri yalnız ona hörmət qazandırıb.

Zahid usta iş vaxtı babasından ona yadigar qalan 120 yaşlı dulusçuluq çarxından istifadə edir. Həyatda ən qiymətli nemət bildiyi çarxa motor qoşaraq onun sürətini bir qədər nizamlayıb. Nəticədə indi işi asan görməklə, həm də istehsal tez başa gelir. Elə yeniliyin hesabına lazımlı gələrsə bir günde 100 piti qabı hazırlamaq olar.

Ustanın düzəltdiyi təndirlər de keyfiyyəti alınır, sifarişçilər tərəfində razılıqla qarşılanır.

Bundan əlavə, ustanın ərsəyə gətirdiyi saxsı qablar ilk baxışdan xarici turistləri heyran qoyur, hətta sifariş edib öz ölkələrinə aparırlar. Demək olar ki, ustanın sənət nümunələri həzırda geniş yayılır. Söhbət zamanı Zahid usta bildirdi ki, bu yaxınlarda düzəltdiyi qablardan Laçına da aparıblar: “Orada Prezident mənə tapsırdı ki, bunu gənc nəslə öyrədim. İndi şagirdlərim var. Sevinirəm ki, artıq qədim tarixə malik dulusçuluq sənət dahaitməz...”

Zəfər ORUCOĞLU,
Azərbaycan Jurnalistlər
Birliyinin üzvü